

75- Truyện Cô Gái Múa Trở Thành Tỳ-Kheo-Ni

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại vườn trúc Ca-lan-đà, trong thành Vương xá.

Bấy giờ các vị trưởng giả giàu có trong thành nhóm họp lại, tổ chức đại hội, tấu trỗi kỹ nhạc để vui chơi.

Lúc ấy có hai vợ chồng vũ sư từ phương Nam tới, dẫn theo một cô con gái xinh đẹp tên là Thanh Liên Hoa. Thanh Liên Hoa tướng mạo xinh đẹp khác thường trên đời ít có, lại thông minh trí tuệ, khó ai có thể đối đáp với nàng. Nàng có đến sáu mươi bốn nghề, tất cả đều thành thạo. Nàng còn hiểu rõ về nghệ thuật múa; các động tác như xoay người, cúi xuống, ngẩng lên đều rất linh hoạt khéo léo và khúc hát được biểu hiện bằng tiết điệu của thân thể.

Cô kiêu hãnh nói rằng:

–Trong thành này, có người nào múa được như ta không; hay hiểu rõ kinh luận có thể đối đáp với ta không?

Khi đó có người trả lời:

–Đức Phật Thế Tôn tại vườn trúc Ca-lan-đà có khả năng đối đáp, làm cho cô không còn kiêu hãnh.

Cô gái múa nghe nói, liền dẫn đầu đoàn người vừa ca vừa múa đi đến vườn Trúc. Khi đến vườn Trúc, cô gái thấy Đức Thế Tôn, vẫn còn kiêu mạn, buông lung và cười đùa vô lễ, tỏ ra bất kính Như Lai.

Đức Phật thấy vậy, Ngài liền dùng thần lực biến cô gái múa thành một bà lão tóc bạc trắng, mặt nhăn nheo, răng rụng thưa thớt và đi lom khom.

Lúc ấy cô gái múa tự thấy thân mình già nua như một bà lão, bèn nói:

–Vì sao thân thể ta bỗng nhiên lại già nua suy yếu thế này? Đây chắc chắn là do uy thần của Đức Phật gây ra.

Nàng liền ở trước Phật sinh tâm hổ thẹn, bước đến bạch Đức Phật:

–Hôm nay con ở trước Thế Tôn mà dám kiêu mạn, tự đại, buông lung tâm ý. Cúi xin Đức Thế Tôn từ bi tha thứ lỗi lầm.

Bấy giờ Thế Tôn biết tâm cô gái múa được điều phục. Ngài bèn dùng năng lực thần thông biến bà lão trở lại thành cô gái múa, như trước không khác.

Mọi người thấy cô gái múa thoát già, thoát trẻ không nhất định, nên ai nấy đều sinh tâm chán thân người, hiểu rõ lý vô thường. Tâm ý mở tỏ, có vị chứng quả Tu-đà-hoàn, có vị chứng quả Tư-đà-hàm, có vị chứng quả A-na-hàm, có vị chứng quả A-la-hán, có vị phát tâm Bích-chi-phật, cho đến có vị phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Bây giờ cô gái múa cùng cha mẹ đến trước Phật, ông bà cầu xin cho cô gái múa được xuất gia.

Đức Phật liền gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo-ni!

Tóc trên đầu cô gái tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, thành Tỳ-kheo-ni. Cô siêng năng tu tập, chẳng bao lâu chứng quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được cõi trời, cõi người tôn kính.

Đại chúng thấy vậy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, làm sao đối với một người buông lung, xinh đẹp, không có lòng tin Phật, mà Ngài hóa độ được khiến cho cô ta khai ngộ, xuất gia đắc đạo như thế.

Đức Phật bảo đại chúng:

–Đâu phải ngày nay Ta mới giáo hóa nàng ấy, mà thuở quá khứ xa xưa Ta từng giáo hóa nàng ấy rồi.

Sau khi nghe Phật dạy, đại chúng lại bạch:

–Bạch Đức Thế Tôn, chẳng hay việc ở quá khứ thế nào, cúi xin Ngài giải thích cho chúng con được biết.

Bấy giờ Đức Phật bảo đại chúng:

–Các vị hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay vô lượng kiếp, vua nước Ba-la-nại có vị thái tử tên là Tôn-đà-lợi vào núi học đạo, đạt được năm thứ thần thông...

Một hôm, thái tử gặp một vị nữ Khẩn-na-la, tướng mạo xinh đẹp khác thường, giống như chư Thiên, nhưng lại có phong cách lẳng lơ, vừa đi vừa múa nhằm làm động tâm thái tử, muốn làm cho thái tử mê đắm, lui sụt Tiên đạo. Nhưng tâm thái tử lúc đó vẫn bền chắc, không hề có ý tưởng tham dục.

Lúc ấy thái tử nói với vị nữ Khẩn-na-la: “Tất cả các pháp hữu vi đều vô thường, nay ta quán sát thấy thân người, toàn là chất hôi thối chứa đầy bên trong, với lớp da mỏng bao phủ bên ngoài, không thể giữ được lâu bền, rồi sẽ có lúc tóc bạc, mặt nhăn và lưng còm. Vậy bây giờ, người lấy cớ gì còn kiêu mạn buông lung đến như thế; giọng ca hay của người ngày trước, cũng bị biến đổi, tại sao người còn dựa vào đó mà có những hành động lẳng lơ như thế?!”

Nghe thái tử nói, vị nữ Khẩn-na-la liền sám hối tội lỗi với thái tử và nhân đó phát nguyện: “Tôi nguyện đời vị lai dứt bỏ được sinh tử và được gặp Ngài, chứng đắc đạo quả.”

Phật bảo đại chúng:

–Các vị nên biết, vị vương tử học đạo Tiên lúc bấy giờ, chính là Ta hiện nay, còn vị nữ Khẩn-na-la bấy giờ, nay là Tỳ-kheo-ni Thanh Liên Hoa. Nhờ năng lực phát nguyện lúc đó mà nay gặp Ta, được xuất gia đắc đạo.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.